

Arrest

**nr. 96 818 van 11 februari 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 4 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 13 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 augustus 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 21 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANSTEENHUYSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, dient op 26 maart 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 22 oktober 2009 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 13 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 26.03.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door ;

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 22.10.2009, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor R., J. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 06.07.2012 in gesloten omslag

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.

(...).”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 13 september 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen. De laatst nuttige dag om de nota en het administratief dossier in te dienen was vrijdag 21 september 2012.

Er werd geen nota ingediend en geen administratief dossier.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van de zorgvuldigheidsplicht en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

In de besteden beslissing wordt gesteld dat uit het voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.

Verzoeker heeft een ernstige afwijking aan de schildklier dewelke van chronische aard is. Hij diende reeds verschillende onderzoeken en behandelingen te ondergaan in België. Verzoeker is al jaren in behandeling bij dokter L.

Ten onrechte stelt de geneesheer-adviseur dat de aandoening van verzoeker, zijnde de ziekte van Graves- Basedow, niet als direct levensbedreigend kan aanzien worden.

Verzoeker werd er in tegendeel herhaaldelijk op gewezen dat een follow-up van primordiaal belang is gezien zijn gezondheidstoestand snel kan verslechteren bij gebrek aan juiste medicatie.

Verzoeker stelt dat Sri Lanka niet over de vereiste medische zorgverstrekking beschikt om een correcte opvolging en behandeling van zijn ziekte te bieden. Enkel in de hoofdstad zijn er medicijnen beschikbaar.

Verzoeker is evenwel afkomstig uit Jaffna in de noordelijke provincie. Daar is het voor verzoeker onmogelijk om de juiste medicijnen te bekomen. Verzoeker spreekt ook niet dezelfde taal als in de hoofdstad.

Er werd geenszins onderzocht of er voldoende gezondheidszorg aanwezig is in het land van herkomst van verzoeker, noch werd nagegaan in hoeverre deze voor verzoeker toegankelijk is.

Bovendien dient de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de beslissing rekening te houden met alle gegevens van het dossier en alle stukken.

Verzoeker diende op 08.03.2011 een verzoek tot actualisering van de regularisatieaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De aanvraag tot medische regularisatie werd geactualiseerd met een verzoek tot regularisatie om humanitaire redenen (art. 9bis van de Vreemdelingenwet). Verzoeker kon een ononderbroken verblijf van 5 jaar en een duurzame verankering in België aantonen.

De gemachtigde van de staatssecretaris is echter tot geen enkel onderzoek overgegaan met betrekking het ononderbroken verblijf van verzoeker en zijn duurzame verankering. Door er van af te zien de aanvraag van verzoeker met betrekking tot dit punt te behandelen, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken zich niet met kennis van zaken kunnen uitspreken.

Er werd bij het nemen van de beslissing geenszins rekening gehouden met de argumenten die werden aangevoerd naar aanleiding van de actualisatie. Er wordt ook nergens in de bestreden beslissing gemotiveerd waarom verzoeker niet in aanmerking zou komen voor een regularisatie van zijn verblijf om humanitaire redenen.

Het is voor verzoeker dan ook niet mogelijk om na te gaan op grond van welke juridische of feitelijke gegevens de beslissing is genomen. De motivering is niet afdoende.

De huidige praktijk om de aanvraag van verzoeker niet te motiveren m.b.t. de 9bis elementen schendt o.m. het gewettigd vertrouwen, het behoorlijk bestuur en de motiveringsplicht.

Het aangevoerde middel is bijgevolg ernstig en gegrond."

3.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het aangehaalde medisch probleem niet kan worden aanvaard om een verblijfsvergunning te verkrijgen.

Verzoeker stelt dat hij op 8 maart 2011 een aanvulling heeft ingediend bij zijn aanvraag tot medische regularisatie. Deze aanvulling betrof volgens hem een verzoek tot regularisatie om humanitaire redenen en hierop werd niet geantwoord in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker kritiek uit op het feit dat geen rekening werd gehouden met de overige elementen die hij in zijn aanvulling heeft aangehaald, meer bepaald elementen die betrekking hebben op een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet (ononderbroken verblijf van vijf jaar en duurzame lokale verankering in België), dient erop te worden gewezen dat verzoeker erkent dat zijn oorspronkelijke aanvraag enkel betrekking had op artikel 9ter van de vreemdelingenwet (medische redenen). Er kan niet worden aangenomen dat verzoeker met een aanvulling de rechtsgrond van zijn aanvraag kan uitbreiden

of wijzigen. Het stond verzoeker vrij om een nieuwe afzonderlijke aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in te dienen. Bijgevolg diende de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing enkel uitspraak te doen over de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van verzoeker en zijn aanvullingen op deze aanvraag.

Uit de artikelen 9bis en 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de wetgever immers een onderscheid heeft willen maken tussen enerzijds aanvragen om verblijfsmachtiging om medische redenen en aanvragen om verblijfsmachtiging die om andere redenen dan medische redenen worden ingediend. De wetgever heeft in dit verband afzonderlijke procedures en afzonderlijke criteria ingesteld. Verzoeker kan dan ook niet verwachten dat hij, indien hij zijn aanvraag die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet later actualiseert en van de gelegenheid gebruik maakt om argumenten in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in te roepen, in de beslissing die genomen wordt aangaande zijn regularisatieaanvraag om medische redenen ook een inhoudelijke beoordeling terugvindt van de argumenten die hij heeft aangebracht in het licht van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing bevat een antwoord op verzoekers aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

3.2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in samenhang met de ingeroepen schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1

De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister

of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2

Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1°het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2°het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3°het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4°het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1°indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2°indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3°indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4°indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5°in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 (...).

§ 5 (...).

§ 6 (...).

§ 7(...)."

Dit wetsartikel is bijgevolg van toepassing is op de volgende gevallen:

- op een ziekte die een reëel risico is voor het leven van de patiënt, of voor de fysieke integriteit van de patiënt,

- op een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 6 juli 2012, dat bij de bestreden beslissing werd gevoegd en er deel van uitmaakt, blijkt dat rekening werd gehouden met de medische attesten die verzoeker heeft voorgelegd, maar dat de ambtenaar-geneesheer tot de conclusie kwam dat verzoekers aandoening geen ziekte is met een graad van ernst zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet.

De arts-adviseur motiveert niet omtrent het reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf.

In casu betwist verzoeker dat zijn aandoening een banale aandoening zou zijn en aanvaardt hij niet dat de aandoening niet de graad van ernst vertoont die vereist is door artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Hij verwijst hiervoor naar het feit dat hij er "herhaaldelijk op gewezen" werd "dat een follow-up van primordiaal belang is gezien zijn gezondheidstoestand snel kan verslechteren bij gebrek aan juiste medicatie". Om te weten of verzoekers beweringen stroken met de medische attesten die

verzoeker aan het bestuur heeft voorgelegd, dient het administratief dossier te worden nagekeken. Dit kan niet worden nagegaan op basis van de opsomming van de ingediende medische attesten in het advies van de ambtenaar-geneesheer van 6 juli 2012.

De Raad kan niet nagaan of en wat verzoeker al dan niet zou hebben meegedeeld aan de verwerende partij en of hier al dan niet rekening mee werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Bij gebrek aan administratief dossier kan de Raad niet nagaan of de overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Er kan niet worden nagegaan of voldaan werd aan de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel gegrond dient te worden verklaard.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Gelet op de gegrondheid van dit onderdeel van het middel, dienen de overige onderdelen niet te worden onderzocht.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 13 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET